

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobců: a) **Obec Domašín**, IČO: 00261840,
sídlem Loučov 20, 431 51 Domašín,
b) **Bc. L. K.**, narozená dne X,
bytem X,
oba zastoupeni Mgr. Janem Špačkem, advokátem,
sídlem Dobrovského 1303/13, 170 00 Praha 7,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje,**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

za účasti osob zúčastněných na řízení:

- 1) **Honební společenstvo Kotlina**, IČO: 19300263,
sídlem V Zátiší 830, 431 51 Klášterec nad Ohří,
- 2) **Lesy České republiky, s. p.**, IČO: 42196451
sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové,
- 3) **E. R.**, narozený dne X,
bytem X,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2023, č. j. KUUK/133471/2023,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 13. 9. 2023, č. j. KUUK/133471/2023, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 16 520 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osobám zúčastněným na řízení **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 13. 9. 2023, č. j. KUUK/133471/2023, jímž bylo podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), změněno rozhodnutí Městského úřadu Kadaň (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 6. 2023, č. j. MUKK/28869/2023, kterým byla podle § 18 v souladu s § 17 a § 29 a § 67 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o myslivosti“), a podle § 44 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), výrokem I. rozhodnutí uznána společenstevní honitba Kotlina na honebních pozemcích v katastrálním území Domašín u Klášterce nad Ohří, Petlery, Podmílesy, Kotlina, Měděnec o celkové výměře 712,4255 ha. Současně byly výrokem III. rozhodnutí (pozn. soudu – správně měl být uveden výrok II. rozhodnutí) k honitbě Kotlina přiřčeny podle § 30 odst. 1 zákona o myslivosti další pozemky ve vlastnictví specifikovaných fyzických a právnických osob o celkové výměře 162,2768 ha a výrokem III. rozhodnutí byly podle § 3 odst. 4 zákona o myslivosti v souladu s vyhláškou Ministerstva zemědělství č. 491/2002 Sb., o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd, v honitbě „Kadaň“ v souladu s návrhem žadatele stanoveny normované stavy srnčí zvěře. Nadepsaná změna prvostupňového rozhodnutí žalovaným přitom spočívala v opravě chybného číslování jednotlivých výroků, přičemž tedy napadeným rozhodnutím byla písařská chyba v označení výroků opravena, a stejně tak bylo opraveno uvedení nesprávného názvu honitby „Kadaň“ namísto správného názvu honitby „Kotlina“. Ve zbylé části pak zůstalo rozhodnutí správního orgánu I. stupně beze změn. Žalobci se zároveň domáhali toho, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit jim náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobci úvodem podané žaloby zrekapitulovali dosavadní průběh projednávaného případu, přičemž namítli, že je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť žalovaný ve věci rozhodl o blanketním odvolání, ve kterém nebyly uvedeny žádné důvody, aniž by žalované vyzval k jeho doplnění. Žalovaný tak dle žalobců podstatně porušil ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nesprávné rozhodnutí o věci samé.
3. K tomu žalobci odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, který se zabýval právě náležitostmi odvolání a konstrukcí odvolacího přezkumu dle správního řádu. Dále žalobci upozornili na skutečnost, že nemá-li odvolání nějakou náležitost vyplývající z § 37 nebo z § 82 odst. 2 správního řádu, je třeba postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že příslušný správní orgán žadatele vyzve k odstranění nedostatků a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
4. Následně žalobci popsali, že co se týče jejich odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, tak to vedle základních náležitostí podání obsahovalo i specifikaci napadeného rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a uvedení rozsahu, v němž bylo napadeno. K chybějícím odvolacím důvodům nicméně žalobci pouze zmínili, že odůvodnění odvolání předloží do jednoho týdne. Uvedení doby pro doplnění ze strany žalobců však na výše zmíněné povinnosti příslušného správního orgánu nic neměnilo. Naopak, takto formulovaným odvoláním dali žalobci v projednávaném případě jednoznačně najevo, že odvolání hodlají doplnit právě o odvolací důvody. V takovém případě tedy měl příslušný správní orgán učinit opatření k odstranění nedostatků odvolání postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu a nikoliv sám možné vady vyhledávat. Vzhledem k zákonem stanovenému postupu na shora uvedeném dle žalobců nic nemění ani jejich další nečinnost při doplňování odvolacích důvodů. Žalovaný tedy rozhodl o odvolání, aniž by znal konkrétní námitky, které žalobci hodlali v doplnění odvolání uplatnit. Takový postup žalovaného je poté dle žalobců nepřipustný a v rozporu s procesními pravidly, která jsou zakotvena ve správním řádu a vyplývají též z práva na spravedlivý proces. Nesprávný postup žalovaného tudíž vedl k porušení práv žalobců.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 21. 12. 2023 předně uvedl, že žalobní námitku žalobců shledal důvodnou, a proto podal již dne 5. 12. 2023 žádost o přezkum napadeného rozhodnutí postupem dle správního řádu k Ministerstvu zemědělství.
6. Následně žalovaný v dalším vyjádření k žalobě ze dne 15. 2. 2024 zmínil, že dle stanoviska Ministerstva zemědělství ze dne 16. 1. 2024 ve věci nebyly porušeny právní předpisy způsobem, který by měl vliv na výrok uvedeného rozhodnutí. Jedinou shledanou vadou bylo rozhodnutí o tzv. blanketním odvolání, o kterém dle Ministerstva zemědělství nemělo být vůbec rozhodnuto. Žalovaný poté toliko konstatoval, že jakožto podřízený správní orgán musí respektovat stanovisko Ministerstva zemědělství, a proto navrhnul zamítnutí podané žaloby.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení 2) k žalobě

7. Osoba zúčastněná na řízení 2) v písemném vyjádření k žalobě pouze uvedla, že se plně ztotožňuje s vyjádřením žalovaného a navrhla zamítnutí žaloby.
8. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 3) se k věci nevyjádřily.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady přitom vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobci uplatnili v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobců je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení i zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

11. Jádrem projednávané věci přitom byla otázka, zda byly v daném případě správní orgány povinny učinit kroky k odstranění vady odvolání žalobců podle § 37 odst. 3 správního řádu, či zda takto postupovat nemusely a žalovaný mohl bez dalšího o předmětném odvolání žalobců rozhodnout.
12. Podle § 37 odst. 2 správního řádu platí, že z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.
13. Dle odst. 3 téhož ustanovení dále platí, že nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.
14. Podle § 82 odst. 2 správního řádu také platí, že odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.
15. Dle § 89 odst. 2 správního řádu pak odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
16. V řešeném případě soud z předloženého správního spisu zjistil, že žalobci v předmětném odvolání ze dne 4. 7. 2023 toliko uvedli, že ho podávají proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně v celém jeho rozsahu, přičemž v kontextu výroků I., III. a III. (s poznámkou o pravděpodobné chybě v psaní) též stručně zrekapitulovali obsah tohoto rozhodnutí. Současně žalobci uvedli, že podané odvolání zdůvodní ve lhůtě 1 týdne. Z výše popsaného je tak zřejmé, že odvolání žalobců neobsahovalo žádnou odvolací námitku, z níž by bylo možno dovodit, v čem (konkrétně) spatřovali rozpor s právními předpisy či nesprávnost prvostupňového rozhodnutí nebo řízení, jež předcházelo jeho vydání. Správní orgán I. stupně ani žalovaný poté neučinili ve vztahu k doplnění odvolacích důvodů žádné úkony (resp. žalobce nevyzvali podle § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění vady odvolání spočívající v absenci vymezení odvolacích důvodů) a žalovaný následně o daném blanketním odvolání žalobců přímo rozhodl. V napadeném rozhodnutí pak žalovaný pouze ověřil včasnost a přípustnost předmětného odvolání, přičemž ve stručnosti uvedl, že při vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

prvostupňového rozhodnutí ve věci bylo postupováno v souladu s právními předpisy. Zároveň žalovaný zmínil zjištěné chyby v psaní – tj. nesprávné číslování jednotlivých výroků prvostupňového rozhodnutí a uvedení nesprávného názvu honitby, které v rámci napadeného rozhodnutí opravil.

17. Nadepsaný postup žalovaného nicméně soud neshledal jako odpovídající shora uvedeným ustanovením správního řádu, jakož ani na ně navazující judikatuře Nejvyššího správního soudu.
18. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu totiž zřejmým způsobem vyplývá, že dle § 82 odst. 2 správního řádu musí odvolání obsahovat vedle náležitostí podle § 37 odst. 2 správního řádu i údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Nemá-li odvolání některou z těchto náležitostí, postupuje správní orgán dle § 37 odst. 3 správního řádu. Rozhodne-li správní orgán, aniž by bylo odvolání doplněno, je jeho postup vadný a v rozporu s procesními předpisy (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53, ze dne 29. 4. 2015, č. j. 3 As 142/2014-34, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28, ze dne 4. 11. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67, nebo ze dne 27. 8. 2020, č. j. 4 As 55/2020-31). Lze tedy shrnout, že postrádá-li odvolání náležitost spočívající v uvedení odvolacího důvodu (§ 82 odst. 2 správního řádu), je správní orgán povinen vyzvat odvolatele podle § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění tohoto nedostatku a poskytnout mu k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může přistoupit k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014-43).
19. V rozsudku ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018-33, dále Nejvyšší správní soud vyslovil závěr, že pokud správní orgán „*neučiní kroky pro odstranění vad odvolání dle § 37 odst. 3 správního řádu, jedná se o vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.*“ (shodně také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2019, č. j. 6 As 248/2018-34, ze dne 15. 12. 2021, č. j. 4 As 266/2021-29, nebo ze dne 11. 3. 2010, č. j. 9 As 61/2009-63).
20. Vzhledem k tomu, že v projednávané věci správní orgán I. stupně neučinil vůči žalobcům výzvu k odstranění vad jejich odvolání, porušil tím § 37 odst. 3 správního řádu. S odkazem na výše citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu je zcela zřejmé, že bylo povinností správního orgánu I. stupně vyzvat žalobce k odstranění vady jejich odvolání spočívající právě v doplnění odvolacích důvodů a stanovit jim k tomu i přiměřenou lhůtu. Tuto povinnost však správní orgán I. stupně nesplnil, byť v případě blanketního odvolání (tj. odvolání bez skutkové a právní argumentace) je správní orgán vždy povinen vyzvat odvolatele k odstranění vad odvolání – zde doplnění skutkové a právní argumentace. Toto pochybení nezhojil ani žalovaný poté, co mu byl postoupen správní spis, ač tak zjevně učinit mohl, neboť řízení, z něhož rozhodnutí správního orgánu I. stupně i následně žalovaného vzešla, je ovládáno zásadou jednotnosti. Tato zásada přitom vyjadřuje, že řízení až do vydání rozhodnutí odvolacího orgánu představuje jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2017, č. j. 9 As 214/2017-58). Z uvedených důvodů tak bylo předmětné řízení zatíženo vadou, neboť správní orgány podstatně porušily ustanovení o správním řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21. Nutno také doplnit, že je-li odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prosto důvodů, zůstává povinnost vyzvat odvolatele k doplnění jeho náležitostí dle § 37 odst. 3 správního řádu v platnosti i v případě, kdy jsou správní orgány přesvědčeny o tom, že blanketní odvolání, ať už by bylo opřeno o jakékoliv důvody, nemůže být důvodné. Není totiž úlohou správních orgánů, aby *ex ante* hodnotily, zda má vůbec smysl odvolatele k doplnění důvodů vyzývat, tj. aby předjímal, zda by potenciálně uplatněné odvolací námitky mohly být důvodné, či nikoliv (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 27. 11. 2013, č. j. 4 As 141/2013-28, nebo ze dne 10. 11. 2023, č. j. 10 Azs 132/2022-36).
22. Na učiněném hodnocení pak nic nemění ani skutečnost, že žalovaný dle napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení přezkoumal soulad prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy podle § 89 odst. 2 s. ř. s. V tomto směru lze znovu odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 142/2014-34, z něhož se podává, že „[o]dvolací správní orgán (...) při svém rozhodování není vázán jen tím, jak rozpor s právními předpisy vymezí účastník řízení ve svém odvolání. To však neznamená, že by správní orgány mohly ‚blanketní‘ odvolání bez dalšího projednávat a na výzvy k doplnění podání rezignovat. Nový správní řád, ve srovnání se starým, zvýšil odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno. Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat zákonnosti tohoto rozhodnutí, je limitována skutečnostmi, které jsou zjevné ze spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71). Je tedy nutno nejprve odvolatele vyzvat k doplnění podání a teprve tehdy, pokud odvolatel výzvě nevyhoví, lze napadené rozhodnutí přezkoumat z obecných hledisek.“
23. S ohledem na výše uvedený zákonem stanovený postup správního orgánu v daném kontextu, je stejně tak nerozhodnou i další nečinnost žalobců při doplňování jejich odvolacích důvodů, byť sami avizovali, že podané odvolání zdůvodní ve lhůtě 1 týdne (srov. už dříve odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 4/2009-53).
24. Soud poté pouze pro úplnost koriguje tvrzení žalovaného plynoucí z odůvodnění napadeného rozhodnutí, že žalobci v podaném odvolání namítli nesprávné označení (číslování) jednotlivých výroků prvostupňového rozhodnutí I., III. a III. Jak už totiž bylo shora popsáno, toliko poznámku žalobců o pravděpodobné chybě v psaní učiněnou v rámci rekapitulace prvostupňového rozhodnutí, nebylo možno považovat za (řádně) uplatněný důvod nezákonnosti nebo nesprávnosti rozhodnutí, či jemu předcházejícího správního řízení. Jinými slovy, zákonnému požadavku na uvedení konkrétních důvodů odvolání tato prostá poznámka žalobců zjevně nedostála, a správní orgány tudíž měly v souladu se zákonem a dříve citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu žalobce vyzvat k odstranění vad jejich podání.
25. Stran předmětného odvolání žalobců, které bylo seznatelně blanketní – resp. neobsahovalo zákonem požadované odvolací důvody, lze proto uzavřít, že bylo povinností správních orgánů vyzvat žalobce k odstranění tohoto nedostatku a poskytnout jim k tomu přiměřenou lhůtu. To však v souzené věci učiněno nebylo. Absence výzvy podle § 37 odst. 3 správního řádu tedy představovala podstatnou vadu řízení mající vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Proto soud napadené rozhodnutí výrokem I. rozsudku bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), ve kterém bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.

26. V dalším řízení tak bude žalovaný povinen žalobce podle § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat k odstranění vady odvolání spočívající v absenci odvolacích důvodů a poskytnout jim k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve poté bude povinností žalovaného ve smyslu § 89 a násl. správního řádu posoudit důvodnost podaného odvolání a ve věci znovu rozhodnout. Z obecných hledisek přitom lze prvostupňové rozhodnutí přezkoumat jen tehdy, nevyhoví-li žalobci učiněné výzvě.
27. Vzhledem k tomu, že žalobci měli ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému výrokem II. rozsudku zaplatit žalobcům do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o žalobě v celkové výši 16 520 Kč. Náhrada se skládá ze zaplacených soudních poplatků v celkové částce 6 000 Kč (každý ze žalobců uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč) a z odměny za zastupování žalobců. Odměna za jeden úkon právní služby činí 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V tomto případě se však odměna za jeden úkon právní služby snižuje o 20 %, tj. o 620 Kč za každý úkon, neboť se jednalo o společný úkon při zastupování více osob podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu; odměna přitom náleží za každou zastupovanou osobu. Výše odměny za jeden úkon právní služby tak činí 4 960 Kč. Odměna za dva úkony právní služby za zastupování obou žalobců dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu [převzetí a příprava zastoupení – písm. a); podání návrhu – písm. d)] je v tomto případě 9 920 Kč. Právnímu zástupci žalobců dále náleží částka 600 Kč jako náhrada hotových výdajů advokáta (dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu).
28. Osobám zúčastněným na řízení soud výrokem III. rozsudku nepřiznal náhradu nákladů řízení, a to v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť jim soud neuložil žádné povinnosti, v souvislosti s nimiž jim mohly vzniknout náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 28. května 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.